

ZWEDEN – EEN LAND VOL VERRASSINGEN

*Ik kan nu niet meer zeggen
wanneer we voor de eerste
keer droomden van een
Linssen-jacht.*

*Sabine denkt dat het tijdens
onze vakantie aan de Maas
eind jaren '90 was. Onze
labrador Santa was net één
jaar oud en we reden met onze
auto door België en Frankrijk.
Op een dag zaten we in een
café met de Maas aan onze
voeten toen twee of drie
Linssen-boten aanlegden aan
de steigers. We hadden niets
te doen en keken toe hoe de
schippers aanmeerden, elkaar
hielpen, samen een drankje op
de steiger dronken en vervol-
gens zich omkleedden om naar
de stad te gaan. Waardoor we
precies enthousiast raakten,
kan ik nu niet meer zeggen. Het
was vermoedelijk dat gevoel
van eindeloze vrijheid als je zo
kunt leven.*

*Sven en Sabine Heinrich en
labrador Lotta*

Na vele jaren te hebben gecharterd, kochten we in 2011 onze eerste Linssen Grand Sturdy 380 Sedan 'Santa'. Wat een heerlijk gevoel om je droom te vervullen. We hebben met z'n drieën of met vrienden vele mooie uren doorgebracht op de 'Santa'. Maar ze was niet gemaakt voor een langer verblijf. Door een gelukkig toeval vonden we in 2014 in Zeeland bij Alexander Jonkers het schip van onze dromen. Sindsdien zijn we met korte 'werkonderbrekingen' onderweg met onze Linssen Grand Sturdy 430 Sedan 'Arche'.

In 2021 hebben we een reis naar Zweden ondernomen. We zijn enthousiast geraakt over het gebied, de mensen en het natuurschoon. Hieronder volgt ons verslag:

April 2021

De planning van de reis was in 2021 heel spannend. Vanwege de zeer uiteenlopende reisbeperkingen kiezen we ervoor vanuit ons vertrekpunt Kiel rechtstreeks naar Zweden te reizen. Onze overtocht voert ons voorbij Lolland naar Kalvehave. Bij 2 tot 3 Bft en weinig golfslag vorderen we gestaag.

's Middags lassen we op Vejro een korte pauze in; het is hier heel verlaten en idyllisch. Samen met onze labrador Lotta strekken we de benen. Helaas kunnen we niet blijven omdat we morgenavond Zweden moeten inreizen.

Mei 2021

Op 1 mei zijn we onderweg naar Skanör. De passage door de Bøgestrøm tussen Møn en Nyord vereist onze volledige aandacht. Tegen 16:30 uur leggen we aan in het Zweedse Skanör.

Skanör bevalt ons goed. Je kunt er wandelen, er zijn fraaie villa's te bewonderen en in de haven kunnen we verse vis kopen. Hierbij maken we kennis met het Zweedse systeem van 'swishen', dat op Apple Pay lijkt. Op elke plek – of het nou een restaurant, viskraam of rommelmarkt is – wordt met Swish betaald. Hiervoor is helaas wel een Zweedse bankrekening vereist. We moesten dus altijd wat contant geld bij ons hebben.

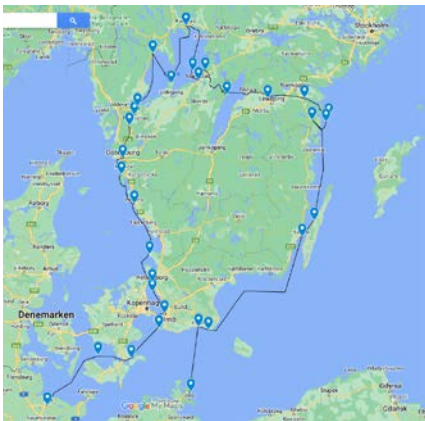
Eigenlijk willen we nog langer blijven, maar voor de volgende dagen is veel wind voorspeld. Dus zoeken we onze toevlucht in de jachthaven Dockan van Malmö, waar we een heel mooi plekje

(aan het einde) vinden. Hier zullen we het slechte weer afwachten.

Hoewel het drie dagen lang hard regent, verkennen we Malmö op onze wandeltochten door de stad, die we als groen, modern en waterrijk ervaren.

Als het weer verbetert, varen we 20 NM verder naar het idyllische eiland Ven. Het eiland heeft wandelaars veel te bieden. Lotta heeft echter vooral belangstelling voor de fazanten en hazen. Maar ook levensgenieters komen aan hun trekken want hier wordt de whisky van het bekende merk Spirit of Hven gemaakt.

Van Ven gaat de reis naar het moderne Helsingborg. Vele groene stadsparken rijgen zich aaneen tot een 'groene gordel'. Onze vaartocht voert ons naar het kleine, rustige en sfeervolle Mölle. We 'beklimmen' de 188 m hoge Kullaberg, waar we van het prachtige uitzicht genieten.

In Torekov maken we kennis met een uitstekende vishandelaar, direct aan de haven. Mooie wandeltochten zijn ook een must.

Varberg wordt gedomineerd door de vesting uit de 13e eeuw. Komend vanaf zee, loop je een ruime haven binnen; de winkels en restaurants nodigen uit tot een langer verblijf.

20

Onze volgende tussenstop in Sandö Hamn geeft ons een eerste voorproefje van wat ons in het schiereengebied te wachten staat. In het natuurreservaat Vallda Sandö genieten we van het uitzicht over het eilandrijk aan onze voeten.

De haven is aangelegd voor 350 boten. In het voorseizoen is het in de havens meestal vrij rustig. Dit verandert pas in het korte hoogseizoen van de midzomer tot medio augustus. De Zweedse infrastructuur is voor ons schippers uitstekend.

Op 22 mei bereiken we Gotenburg, waar we zonder problemen een ligplaats in de jachthaven Lilla Bommen midden in het centrum krijgen. In het hoogseizoen is een reservering zeker zinvol. De stad kan goed te voet worden verkend. Hoogtepunt is voor ons de markthal. Hier vind je allerlei lekkers voor de kombuis.

Na drie dagen varen we verder; we willen eindelijk het Götakanaal

binnenlopen. Hoewel het Götakanaal naar ons idee in Gotenburg zou moeten beginnen, is het beginpunt echter het Trollhättenkanaal. Het Götakanaal voert eerst door een industrielandchap naar Lilla Edet. Dan volgt bij Åkersvass de sluisentrap van Trollhättan. We worden als enige geschut; het kanaalgeld van ca. 100 euro hoeven we van het personeel niet te betalen omdat het 'computersysteem' is gecrasht, en contant geld niet wordt geaccepteerd. Wij mopperen niet en vinden het ook een prima oplossing.

We liggen rustig bovenaan de sluisentrap. Op onze wandeltochten bekijken we de oude kanalisatie, waarmee al in 1800 met een eerste passage werd begonnen. Alles wordt goed uitgelegd aan de bezoekers en het is boeiend iets te lezen over de aanleg en het beheer van de sluisen.

Het Trollhättenkanaal eindigt in Vänersborg. Hier lassen we een tussenstop in want 5 km naar het oosten liggen twee oude tafelbergen: de Halleberg en de Hunneberg. Naast naaldbossen, veengebieden en meren zouden hier elanden te zien zijn. We maken een heel lange wandeling, maar zien geen elanden. Wie een 'elandgarantie' wil, kan beter in Vänersborg een wandeling onder leiding van een deskundige gids boeken.

Juni 2021

Voor ons ligt nu het Vänermeer. Het begrip binnenzee past beter. Het meer is 75 km breed en 140 km lang en telt ca. 22.000 eilanden.

Op onze vaartocht is dit meer de grootste verrassing, een cadeautje. Er ligt inmiddels een stabiel hogedrukgebied boven Scandinavië. Het doet z'n best om de iets te koele en natte meimaand te verdrijven. De watertemperatuur stijgt tot bijna 20 graden en nodigt uit tot een duik in het zoete water. Ondertussen liggen we nog steeds op een noordelijke koers. Per dag zien we hooguit een tot twee boten; het Vänermeer is bijna 'van ons alleen'.

Voor de verkenning van het meer maken we gebruik van de Hamnguiden nr. 9. Elke aanlegmogelijkheid of ankerbaai wordt hierin gedetailleerd beschreven. Om te beginnen voert de reis langs de westelijke oever omhoog richting Åmål. In Köpmannebro liggen we bij de uitgang van het Dalslandkanaal, dat echter pas met midzomernacht open gaat en ook beter met kleinere boten kan worden bevaren.

Er zijn zoveel fraaie plekken, vaak met eenvoudige aanlegsteigers of ankerplaatsen. Er is altijd genoeg plek vrij. Je betaalt een 'gift' in de onbeheerde kas, de 'honesty box', van de beheerder van de steiger. Bij de meeste aanlegsteigers zijn barbecueplekken, afvalcontainers en eenvoudige toilet-

ten te vinden. De Zweedse manier van aanleggen met de boeg op de rots proberen we maar liever niet uit. We vinden het te onveilig om ons 23 ton zware schip op de rots te houden. Deze manier van afmeren wordt meestal gebruikt door duidelijk lichtere GVK-boten. Een hekankerlier en een boegladder zijn dan een absolute noodzaak. Op deze reis was de dinghy heel handig. Met de elektromotor kunnen we geruisloos door de scheren glijden: natuurbeleving puur.

We liggen als enige in Floghall, Säffle Sandö. Tegen de middag begint het onophoudelijk te regenen. Uiteindelijk vinden we ook een sauna op een 'rots'. De kachel is snel aangestoken en we zweten in de 'bastu', koelen ons af in het meer en luisteren naar de natuur. Zo ongeveer hadden we ons Zweden voorgesteld. Tegen de avond zijn de

wolken weggetrokken en worden we getrakteerd op een prachtige avondlucht. Gegrild lamsvlees en rode wijn maken het plaatje compleet.

Omdat voor de volgende dagen iets meer wind uit het zuidwesten is voorspeld, varen we naar het grotere eiland Kålandsö en het hiervoor gelegen scherenlandschap aan de andere oever van het meer. Hier vinden we een mooi plekje in de visserijhaven Spiken. Een sfeervol alternatief was Läckö bij het 'witte kasteel' geweest. De doorslag geeft voor ons het restaurant Sjoboden in Spiken, waar we heerlijk eten.

Na dit uitstapje naar het zuiden vervolgen we onze reis weer naar het noorden. Mooie herinneringen hebben we aan Vithall. Ook hier lig je midden in een scherenlandschap aan een kleine

aanlegsteiger. Het water is zo helder dat we onder ons de rotsbodem zien. Karlstad heeft een heel mooie haven en het beste ijs van Zweden (tot dan toe op onze reis) en ademt een heerlijke sfeer. De tijd glijdt voorbij en we voelen ons ontspannen. Dit ligt ook aan de lange dagen hier in het noorden. Vandaag (20 juni) komt de zon om 3:47 uur op en gaat om 22:23 uur weer onder.

Midzomernacht, in Zweden een groot feest, nadert. We kiezen voor Fallholmarna. De langste dag vieren we gezellig met een barbecue op ons eigen kampvuur. De Zweden vieren het meestal in het daaropvolgende weekend. Overal zijn volksfeesten en concerten en iedereen is onderweg. Om mee te vieren, doen we Mariestad aan; vanwege het coronavirus zijn ook hier echter geen grote evenementen.

Nadat we het midzomerfeest in Mariestad toch tamelijk rustig hebben gevierd, gaat de reis verder naar Brommö. Te voet lopen we een rondje om het eiland, een afstand van 20 km. Een uur later rusten we uit in de Lindökroken, een heel mooie baai in prachtig avondlicht.

In Skeberga ontmoeten we vrienden uit Duitsland die met drie honden in hun camper door Zweden reizen. Het wordt een mooie avond.

Juli 2021

We zijn vier weken op het Vänermeer gebleven. Er zijn zoveel mooie plekken dat we gemakkelijk nog vier weken zouden kunnen blijven. Nu zullen we echter eindelijk het Götakanaal binnenlopen. Bij Sjötorp lopen we het Götakanaal binnen en via de sluisen gaat het stevig bergop. Het is iets meer werk, maar is eenvoudig: voor de sluis gaat iemand aan wal die met de voorste en achterste lijn mee naar de sluis kolk loopt, de lijnen door de ringen trekt en ze teruggeeft. De achterste lijn wordt vastgemaakt, de voorste lijn gevierd. Het duurt een tijdje totdat er ca. vier boten in de 30 m lange kolk liggen.

Meestal gaat het om een reeks van twee of meer sluisen. We hebben steeds weer te maken met wachttijden doordat het nu ook in Zweden vakantie is en het aandeel 'toeristen' toeneemt. Je moet dus over tijd en rust beschikken. De meeste Zweden hebben dit blijkbaar want alles verloopt gemoedelijk. En bij het sluis-

café zijn er ook nog verse broodjes – wat wil een mens nog meer?!

Met elke kilometer neemt ons enthousiasme toe. Het kanaal, dat prachtige passages voor ons in petto heeft, is soms wat smal; je moet dus geconcentreerd varen. De beloning is een uniek gebied tussen Sjötorp en Karlsborg.

En nu zijn we al op het volgende, net iets kleinere meer: het Vättermeer. We varen op het noordelijke deel tot het bezienwaardige Vadstena. In Medevi liggen we enkele dagen bij een brug. Vandaar is het een mooie route naar het Zweedse 'Baden-Baden', zoals de inwoners hun oude kuuroord aan ons omschreven. Drinkhal, kuurpark met café en concerten – alles lijkt afkomstig uit een andere tijd. Voor ons is het een magisch oord en we vieren dat we halverwege ons reis zijn.

De volgende passage door het Götakanaal voert ons naar Mem. Eerst moeten we echter nog de sluisentrap bij Berg 'bedwingen'. De Carl Johansluisentrap voert ons vervolgens via zeven sluisen 18,8 m omlaag. Aan de voet van de laatste sluis krijgen we een ligplaats; hier slaan we een dag lang het 'sluisgebeuren' gade en wandelen wat. Op het Götakanaal glijden we met 5 km voorwaarts. Het is over het algemeen ontspannen om hier te varen. De meesten zijn het varen meester; het gaat er allemaal kalm aan toe en iedereen houdt rekening met elkaar. De infrastructuur op het kanaal is prima; een kleine tekort-

koming zijn de 6 A-zekeringen, die echter voldoende vermogen leveren om de accu's op te laden. Water, afvalcontainers en deels wasmachines en -drogers zijn in voldoende mate aanwezig. Er zijn goede restaurants, maar je moet ze wel zoeken.

Söderköping is een drukke toeristische plaats met de beste ijsalon van Zweden, die dagelijks vanaf 10:00 uur geopend is. Er staat dan al een 50 tot 100 m lange rij van ijsliefhebbers te wachten. Het aantal gasten neemt gedurende de dag niet af.

En het beste is het hogedrukgebied boven Scandinavië, dat ons sinds eind mei begeleidt. Het is wel curieus: we maken voor het eerst gebruik van onze airco aan boord en zijn blij dat we deze hebben. En dat in Zweden!

Augustus 2021

We varen nu daadwerkelijk al negen weken over Zweedse binnenwateren. Eind mei zijn we bij Gotenburg het Trollhättenkanaal binnengelopen en nu, eind juli, verlaten we het Götakanaal in Mem.

Vandaag liggen we als enige in een ankerbaai voor de haven van Harstena. De haven en de populaire baaien zijn goed gevuld. Dus varen we vanaf onze ankerplaats met de dinghy naar het dorp om te wandelen, ijs te eten en broodjes voor morgenochtend te kopen. Vanavond staan er vers gerookte garnalen op het menu; deze worden hier

gevangen en gerookt en zijn nog warm als ze worden verkocht. Lotta houdt overigens van het Zweedse ijs (blauwe bosbes, meloen en mango).

Ons uitstapje naar Valdemarsvik is zeer de moeite waard. Er is een club die historische vissersboten restaureert en een heel mooi restaurant 20 minuten buiten de stad. We gaan hier met onze nieuwe kennissen Silke en Holger uit Warnemünde eten; het wordt een gezellige avond.

En opnieuw ontdekken we een heel ander gebied en verkennen het Oost-Zweedse scherenlandschap. Drie weken lang dwalen we door het labyrint van eilanden; nu liggen we heel veel voor anker. We liggen meerdere dagen in Trollholmen. Sabine vaart in de kajak eropuit en ik maak uitstapjes met de dinghy. Hierbij kunnen we zeeadelaarskolonies zien.

Het scherenlandschap eindigt langzaam. We verlangen naar 'open water' en maken de oversteek naar Öland. Hier liggen we in de meest noordelijke baai en wachten de wind af. Er is genoeg te doen aangezien we kunnen gaan wandelen in een prachtig natuurreserveaat. Onze volgende bestemming is Kalmarsund.

Ons bezoek aan Borgholm op Öland heeft meerdere verrassingen voor ons in petto. Allereerst vindt hier een jaarlijkse oldtimerrally plaats. Het Zweedse koningspaar neemt hieraan deel in een - stand verplicht immers - oude Volvo. De auto's kunnen worden bewonderd en je kunt de monarch bijna aanraken.

Vrijdagavond is er vervolgens nog een onaangename verrassing. Bij een controle van de motoren heb ik ontdekt dat de V-snaar van de bakboordmotor beschadigd is. Het Steyr-netwerk is hier niet te bereiken, maar Stefan Jansson van de plaatselijke bootservice is op zondag om 9:00 uur (!!!) aan boord om de V-snaar te vervangen.

Onze volgende tussenstop is Kalmar in de gelijknamige Kalmarstraat. Het paleispark en het marktplein met de dom en de vele oude huizen zijn een bezienswaardigheid.

Hanö ligt in het noorden in de gelijknamige bocht. Het kleine eiland is een plek om van te dromen: een betoverend landschap, reeën en herten die absoluut niet schuw zijn en een gezellige haven. Käseberga en het 'Ales stenar' zijn een must en erg in trek bij de Zweden. De viswinkel heeft alles wat het hart begeert. En het is te voet niet ver naar het grootste steenschip-grafmonument van Zweden.

Het voelt als het einde van ons avontuur in Zweden want ook hier loopt het seizoen ten einde en het weer laat zich van zijn herfstachtige kant zien.

September 2021

Begin september maken we bij zonnig weer de mooie oversteek van Ystad naar Sassnitz op Rügen. Ons seizoen sluiten we af met een rondreis van vier weken om Rügen en langs de Duitse Oostzeekust met haar mooie badplaatsen.

We zeggen 'tot ziens' tegen Zweden want we zijn verliefd geworden op het land en de vriendelijke mensen. De

Zweden zijn heel vriendelijk, open en hulpvaardig jegens ons geweest. De afwisseling tussen zee en binnenwateren hebben we niet eerder zo ervaren. Vele bestemmingen vragen om nieuwe reizen naar dit land. Stockholm met zijn scherenkust en het Mälarmeer zijn redenen temeer om een reis naar het noorden te ondernemen.

Onze gedachten gaan soms terug naar de Maas. Daar begon voor ons een unieke reis die bepalend was voor ons leven. Op de gezamenlijke vaartochten met vele internationale eigenaars van een Linssen-jacht en bij Alexander Jonkers hebben we veel geleerd over de zeevaart en ons schip. Daarom hebben we vertrouwen in onszelf en onze 'Arche' waardoor we dergelijke avonturen kunnen beleven. We verheugen ons al op het volgende seizoen...◆

REISGEGEVENS:

Schip Linssen Grand Sturdy 430 Sedan

Reisduur 5 maanden

Afstand 1.500 NM

Motoruren 280 uur

Generator 113 uur

Plotter 90 afzonderlijke routes